

Marek Początko

BETON → TRON → MONUMENT

Zadanie, jakie postawiono przed uczestnikami warsztatów stanowiło ciekawe ale i nowe wyzwanie – podczas studiów nie ma wielu okazji do projektowania połączonego z realizacją dzieła. Poza tym istotne było ograniczenie czasu – większość dotychczasowych projektów powstawała cały semestr. Tu zaś presja terminu końcowego jest duża.

Temat jest prowokacyjny – nazwa stanowiła pretekst do rozważań nad formą, która, pomimo zabawy słownej, musi posiadać własności użytkowe. Tron stanowić miał architektoniczną rzeźbę, rzecz użytkową, ale nade wszystko jego powstanie miało cieszyć twórcę. To projektowa gra formą i materiałem, barwą i fakturą wykończenia. Teoretyczne przygotowanie i koncepcyjne rozważania należało od razu uwzględnić w wykonywanym projekcie. Pod uważnym okiem międzynarodowej kadry dydaktycznej powstawały niezwykle, odważne i różnorodne kształty. W tej edycji warsztatów oprócz zasad betonowej materii należało uwzględnić technologię druku 3D – wizja zapisana na papierze w postaci rysunku urzeczywistniona została w świecie realnym jako model z tworzywa. Ta myśl pozwoliła młodym twórcom nieco uwolnić formę z restrykcyjnych wymogów wykonawczych jakie towarzyszą projektom siedzisk betonowych.

W ciągu tygodnia uczestnicy – twórcy przemierzali ekscytującą podróż architekta: od pomysłu do realizacji dzieła, która w realnych warunkach wykonywania zawodu trwa miesiącami. Żmudne przygotowania dokumentacji, nerwowy czas realizacji. Warsztaty zaś dają możliwość poznania efektów po kilku dniach, co stanowi o atrakcyjności tego zadania. Dodatkowo możliwość bezpośredniego obcowania z betonem, który jest materiałem dającym twórcom wiele możliwości ale stawiającym również wiele wyzwań. Te techniczne i technologiczne szczegóły zazwyczaj decydują o powodzeniu realizacji zaprojektowanego dzieła. Fachowa pomoc ekspertów w tym zakresie podczas warsztatów jest kluczowa.

Uzyskana końcowa różnorodność kształtów tronów

przejawia się w poszczególnych jego częściach. Mamy tu formy proste jako elegancka kompozycja geometrycznych brył, gradację elementów stanowiących jakby przestrzenny ornament, znajdziemy również plastyczne budowanie formy siedziska i oparcia z kilku elementów czy też perforacje i nacięcia w podstawowych bryłach siedziska, oparcia i podłokietnika. Szczęśliwie całą gamę powstałych tronów odczytujemy jako nieskrępowane, odważne geometryczne architektoniczne dzieła, którym można przyporządkować funkcję siedziska. To zbiór, który można porównać do rzeźb włoskiego artysty Fausto Melottiego, które charakteryzuje ulotność kompozycji, lekkość, zwiewność, finezja. Są one nieraz kierunkowe, dwuwymiarowe, ale i złożone z przestrzennych elementów wewnętrznych, komponowanych według logiki kształtu. Takie geometryczne eksperymenty Melottiego dają obraz badań i doświadczeń artysty nad przestrzenią. Punkt, linia, płaszczyzna, przestrzeń – rozważania artystyczne i architektoniczne za pomocą rzeźby odnoszącej się do skali budynku i miasta. Ta niezwykłość i pewna nierealność kompozycji to elementy, które odnajdujemy również w zrealizowanych tytułowych tronach.

Zapamiętane wspaniałe betonowe arcydzieła, które budują wyobraźnię młodego adepta architektury mają teraz realne przełożenie na pracę z tą wyjątkową materią. Zaprojektowane przez studentów rzeźby możemy nazwać małymi betonowymi monumentami. A te jak wiemy od zawsze w sposób szczególny tworzyły historię architektury. Mamy nadzieję, że wyniesione stąd doświadczenia zaowocują w przyszłości w niezwykłych projektach i doskonałych realizacjach.

Podobnie jak w poprzednich edycjach wydarzenia wyczuwalna była twórcza radość i ciekawość w odkrywaniu charakteru materii betonu, która i nam jako kadrze warsztatów również towarzyszy. Ale czy powstałe trony trafiają w gust tytułowej Księżniczki argentyńskiej? ... Na pewno wybór nie będzie łatwy.

Marek Początko

CONCRETE → THRONE → MONUMENT

The task set for the workshop participants was an interesting and new challenge – there are not many opportunities to design combined with the implementation of a work during their studies. In addition, the time constraint was important – most projects so far had taken an entire semester to create. Here, the pressure of the deadline was high.

The theme is provocative – the name was a pretext for reflecting on form, which, despite the play on words, must have utilitarian properties. The throne was meant to be an architectural sculpture, a utilitarian object, but above all, its creation was meant to bring joy to the creator. It is a design game of form and material, the colour and texture of the finish. The theoretical preparation and conceptual considerations had to be incorporated directly into the project being executed. Under the careful eye of the international teaching staff, unusual, bold and diverse shapes were created. Apart from the principles of concrete matter, this edition of the workshops involved 3D printing technology – the vision written on paper in the form of a drawing was turned into reality in the real world as a model made of plastic. This idea allowed the young artists to slightly free the form from the restrictive execution requirements that accompany the design of concrete seats.

Throughout the week, the participants-creators embarked on an exciting architect's journey: from the idea to the implementation of their work, which takes months in the real world of the profession. The painstaking preparation of documentation, the nerve-wracking time of implementation. The workshops, by contrast, offer the opportunity to see the results after a few days, which is what makes the task so attractive. In addition, there is the opportunity to deal directly with concrete, which is a material that offers the creator many possibilities but also poses many challenges. These technical and technological details usually determine the success of a

designed work. Expert assistance in this area during the workshops is crucial.

The resulting variety of shapes of the thrones manifests itself in their individual parts. What we have here is simple forms as an elegant composition of geometric solids, a gradation of elements acting as a spatial ornament, we also find plastic formation of the seat and backrest from several elements, as well as perforations and incisions in the basic solids of the seat, backrest, and armrest. Luckily, the entire range of the resulting thrones can be interpreted as unrestrained, bold geometric architectural works to which the function of seating can be attributed. It is a collection that can be compared to the sculptures of the Italian artist, Fausto Melotti, which are characterised by fleeting composition, lightness, airiness, and finesse. They are sometimes directional and two-dimensional, but also composed of spatial internal elements composed according to the logic of shape. Such geometric experiments by Melotti provide a picture of the artist's research and experience of space. Point, line, plane, space – artistic and architectural considerations through sculpture relating to the scale of the building and the city. This uniqueness and some unrealness of the composition are the elements that we also find in the realised titular thrones.

The memorized magnificent concrete masterpieces that sparked the imagination of the young student of architecture are now translated into real work with this unique material. The sculptures designed by students can be called small concrete monuments. And these, as we know, have always played a special role in the history of architecture. We hope that the experiences gained here will result in extraordinary projects and excellent realizations in the future.

As in previous editions of the event, the creative joy and curiosity in exploring the nature of the concrete matter was palpable, and this also rubbed off on the workshop instructors. But do the resulting thrones appeal to the titular Argentine Princess? ...Surely, the choice will not be easy.